

תשובה 1

א. $|K| = \aleph_0$. הוכחה: הפונקציה $f(x) = 4x$ מתאימה לכל אבר של K מספר שלם.

לכן זוהי פונקציה $f: K \rightarrow \mathbb{Z}$. היא חד-חד-ערכית ועל (הוכיחו זאת!).

לכן עוצמת K שווה לעוצמת $\mathbb{Z}$, שהיא כידוע $\aleph_0$.

ב. $|L| = C$. הוכחה: נתאים לכל מספר ממשי x את הזוג הסדור $(x, 4x - 5)$.

קל לראות שלכל x ממשי, $(x, 4x - 5) \in L$.

ההתאמה שלנו היא אפוא פונקציה $g: \mathbb{R} \rightarrow L$.

(i) נוכיח ש- g היא על: יהי $(x, y) \in L$. מהגדרת L , $4x - y = 5$. כלומר $y = 4x - 5$.

לכן $g(x) = (x, 4x - 5) = (x, y)$. מצאנו מקור ל- (x, y) שהוא אבר כלשהו של L .

משמע g היא על L .

(ii) נוכיח ש- g היא חד-חד-ערכית: יהיו $x_1, x_2 \in \mathbb{R}$ ונניח $g(x_1) = g(x_2)$.

משמע $(x_1, 4x_1 - 5) = (x_2, 4x_2 - 5)$.

מהגדרת שוויון בין זוגות סדורים (אמצע עמ' 29 בספר), בפרט מתקיים שוויון ברכיב הראשון,

כלומר $x_1 = x_2$. לפיכך g היא חד-חד-ערכית.

ג. $|M| = \aleph_0$. הוכחה: נגדיר פונקציה $h: M \rightarrow \mathbb{Z}$ כלהלן:

לכל $(x, y) \in M$, $h(x, y) = x + y$.

מהגדרת M , $h(x, y)$ הוא מספר שלם ולכן h היא אכן פונקציה של M ל- $\mathbb{Z}$.

נוכיח (בבת אחת) ש- h היא חד-חד-ערכית ועל.

נעשה זאת על ידי כך שנראה שלכל $n \in \mathbb{Z}$ קיים תחת h מקור **אחד ויחיד** ב- M . במלים אחרות,

נראה שלכל $n \in \mathbb{Z}$ קיים $(x, y) \in M$ **אחד ויחיד** המקיים $h(x, y) = n$.

מדוע אם נראה זאת, זה יוכיח את הנדרש?

הטענה שלכל $n \in \mathbb{Z}$ קיים $(x, y) \in M$ כך ש- $h(x, y) = n$, פירושה ש- h היא על $\mathbb{Z}$.

הטענה שלכל $n \in \mathbb{Z}$ יש לכל היותר $(x, y) \in M$ יחיד כזה, פירושה ש- h היא חד-חד-ערכית.

ובכן יהי $n \in \mathbb{Z}$. אנו רוצים להראות שקיים $(x, y) \in M$ **אחד ויחיד** המקיים $h(x, y) = n$.

מהגדרת M , מה שעלינו להראות הוא שקיים $(x, y) \in \mathbb{R} \times \mathbb{R}$ אחד ויחיד המקיים את כל

התנאים הבאים: $4x - y = 5$, $x + y \in \mathbb{Z}$, $h(x, y) = n$.

את התנאי $x + y \in \mathbb{Z}$ אפשר להשמיט, כי הוא נובע מהדרישה $h(x, y) = n$.

קיבלנו מערכת של שתי משוואות: $x + y = n$, $4x - y = 5$.
 למערכת זו יש אכן פתרון **אחד ויחיד**, כלומר זוג סדור אחד ויחיד (x, y) המקיים את המערכת.
 הראו זאת על-ידי פתרון מערכת המשוואות עם n כפרמטר, והשלימו את ההוכחה.

תשובה 2

נמשיך את ההוכחה.

מכיוון ש- $k, m \geq 2$, יהי $a_2 \in A$, $a_2 \neq a_1$ ויהי $b_2 \in B$, $b_2 \neq b_1$.

נגדיר $f: A \cup B \rightarrow A \times B$ כך:

$$f(x) = \begin{cases} (x, b_1) & x \in A, x \neq a_1 \\ (a_2, b_2) & x = a_1 \\ (a_1, x) & x \in B \end{cases}$$

השלימו: הראו ש- f היא חד-חד-ערכית ועל.

תשובה 3

א. יחס מעל קבוצה A הוא קבוצה חלקית של $A \times A$.

קבוצת כל היחסים מעל A היא אפוא $P(A \times A)$.

לכן הקבוצה בה מדובר בסעיף זה היא $P(\mathbb{N} \times \mathbb{N})$.

לפי שאלה 4.7 בעמ' 123 בספר, $|\mathbb{N} \times \mathbb{N}| = \aleph_0$.

מכאן, בעזרת משפט 5.23 (עמ' 21 בחוברת "פרק 5"), $|P(\mathbb{N} \times \mathbb{N})| = 2^{\aleph_0}$.

לפי משפט 5.26 שם, $2^{\aleph_0} = C$.

ב. נסמן ב- T את קבוצת היחסים הטרגזיטיביים מעל $\mathbb{N}$.

T חלקית לקבוצת כל היחסים מעל $\mathbb{N}$, שעוצמתה C . לכן עוצמת T היא לכל היותר C .

מצד שני, לכל $A \subseteq \mathbb{N}$ נתבונן בקבוצה I_A . נראה את I_A כיחס מעל $\mathbb{N}$.

קל לראות שזהו יחס טרגזיטיבי.

ההתאמה $A \rightarrow I_A$ היא אפוא פונקציה של $P(\mathbb{N})$ ל- T .

פונקציה זו היא חד-חד-ערכית (מדוע?).

לכן, מהגדרת "קטן/שווה" בין עוצמות, $|P(\mathbb{N})| \leq |T|$.

כלומר, לפי משפט 5.25, $C \leq |T|$.

קיבלנו שעוצמת T היא לפחות C . בתחילת ההוכחה הראינו שעוצמת T היא לכל היותר C .

משני הדברים, לפי משפט קנטור-שרדר-ברנשטיין, $|T| = C$.

תשובה 4

א. תהיינה A_1, A_2, B קבוצות שעוצמותיהן בהתאמה k_1, k_2, m . נתון $k_1 \leq k_2$. כדי לקצר מעט את ההוכחה ניעזר בטריק השימושי הבא: **אנו חופשים לבחור כראות עינינו את הקבוצות המייצגות את העוצמות, כל עוד הקבוצות שנבחר הן בעלות העוצמות הנדרשות.** מכיוון ש- $k_1 \leq k_2$, לפי שאלה 5.1א בחוברת "פרק 5" קיימת קבוצה חלקית של A_2 שעוצמתה שווה לעוצמת A_1 . לכן **ב.ה.כ. נבחר** $A_1 \subseteq A_2$ (!)

מהגדרת חזקה של עוצמות, k_1^m היא עוצמת קבוצת הפונקציות של B ל- A_1 , ו- k_2^m היא עוצמת קבוצת הפונקציות של B ל- A_2 . מכיוון ש- $A_1 \subseteq A_2$, פונקציה של B ל- A_1 היא גם פונקציה של B ל- A_2 (!) (מדוע?) כלומר קבוצת הפונקציות של B ל- A_1 מוכלת בקבוצת הפונקציות של B ל- A_2 . לכן, בהסתמך על שאלה 5.1ב, עוצמת הקבוצה הראשונה קטנה / שווה לעוצמת הקבוצה השנייה. משמע $k_1^m \leq k_2^m$.

ב. מצד אחד, $\aleph_0 \leq C$ ולכן בעזרת סעיף א, $\aleph_0^{\aleph_0} \leq C^{\aleph_0} = C$.

(השוויון ל- C הוא לפי טענה 5.28).

מצד שני $2 \leq \aleph_0$ ולכן בעזרת סעיף א, $C = 2^{\aleph_0} \leq \aleph_0^{\aleph_0}$.

(השוויון ל- C הוא לפי משפט 5.26).

משני האי-שוויונים יחד, בעזרת קנטור-שרדר-ברנשטיין, מתקבל $\aleph_0^{\aleph_0} = C$.

איתי הראבן